

Despre „invizibilitate”, o altă putere „paranormală” deopotrivă incredibilă și spectaculoasă, se cunosc destul de puține aspecte și amănunte, din motive lesne de descifrat.

În timp au fost cunoscute cazuri de invizibilitate spontană a unor persoane care au dispărut brusc, în condiții de absolută normalitate cotidiană, de exemplu, pe parcursul unor călătorii sau excursii, îndeosebi la munte (numai anumiți munți), pe străzile unor orașe sau chiar în mediul casnic al propriilor apartamente, din motive cu totul inexplicabile și care nu au fost elucidate niciodată. Astfel, Jacob von Eriksson, în cartea „Dispariții ciudate” (Editura Integral, București, 2019), povestește: „În decembrie 1946, Paula Welden, o studentă în vârstă de 18 ani a dispărut în timp ce traversa strada, sub privirile celorlalți trecători. În octombrie 1950, un băiețel în vârstă de 8 ani, a dispărut din fața părinților săi. Căutările nu au dus la nici un rezultat”. O altă întâmplare similară s-a petrecut într-un apartament obișnuit, când, proprietarul, în cursul nopții, a dispărut în timp ce se îndrepta din dormitor spre bucătărie.

Invizibilitatea se explică științific tot prin intermediul fizicii cuantice: se știe că „materialitatea” obiectelor și a lumii în general (adică formele și culorile pe care le percepem), este rezultatul firesc al vibrațiilor, pe anumite lungimi de undă, a particulelor subatomice. Oamenii percep lumea în care trăiesc datorită acestor vibrații care, cu cât sunt mai joase, cu atât materia este mai densă deci mai vizibilă, și cu cât vibrațiile sunt mai înalte, cu atât materia este mai puțin densă, adică tot mai puțin vizibilă. Și în acest caz, modificarea frecvențelor subatomice se poate realiza tot prin comenzi mentale, pe care omul obișnuit, neinformați corespunzător, nu le cunoaște, în schimb, un practicant yoga, ajuns pe o treaptă superioară a acestei doctrine orientale, va căpăta accesul și în inițierea cu privire la taina invizibilității.

Desigur, există și un alt tip de dispariții care țin mai mult de teleportare, sau transfer de materie, așa cum s-a întâmplat, în anul 1943, în rada portului din orașul american Philadelphia, cu ocazia bine cunoscutului Experiment Philadelphia, la care au participat și savanții Albert Einstein împreună

cu Nikola Tesla. Experimentul, scăpat de sub control, s-a bazat pe teoria elaborată de Einstein a câmpului unificat electromagnetic și gravitațional și se pare că a fost posibil datorită unei invenții a misteriosului om de știință N. Tesla, adică un generator de curent de înaltă frecvență care a interacționat cu energiile înconjurătoare la nivel subatomic.

Cu toate acestea, mult mai misterioase au fost unele dispariții menționate în istoria mai veche și mai recentă a lumii. De pildă, un cronicar turc a rămas extrem de impresionat de dispariția inexplicabilă a unei părți din oștirea otomană, în ceva asemănător unui nor, care a învăluit câmpul de luptă, în bătălia de la Vaslui, din 10 ianuarie 1475, între oastea lui Ștefan cel Mare și armata invadatoare a turcilor. Bizara întâmplare a fost atribuită proniei cerești. Fenomenul la fel de straniu, s-a repetat în timpul războiului dintre Marea Britanie și Turcia, la Gallipoli, în anul 1915, când regimentul englez Norfolk a dispărut pentru totdeauna într-un nor, sau un fel de fum dens.

Mult mai aproape de zilele noastre, în timpul Războiului din Golf din anul 1991, (Furtună în Deșert), câteva zeci de tancuri ale forțelor militare aliate eliberatoare a Kuweitului au fost înghițite fără urmă de o ceață compactă care s-a format într-un mod de neînțeles și pe neașteptate. Toate aceste fenomene mai mult decât ciudate mă duc indubitabil cu gândul la „norii” biblici ai Vechiului Testament.

În schimb, telepatia, clarviziunea, premoniția și retrocogniția au devenit în ultima vreme aproape niște capacități banale, din moment ce ele s-au evidențiat, din ce în ce mai des, nu numai la călugării și preoții cu har, ci și la oameni obișnuiți care, din motive încă necunoscute, au avut posibilitatea să acceseze aceste puteri „paranormale” ascunse în sinele lor adânc. În acest sens, nu trebuie sub nici un motiv să ignorăm adevărul că omul nu folosește decât 5-7% din capacitatea de procesare a creierului, iar toate puterile „paranormale” cu care a fost înzestrat încă de la plămădirea sa de către creatorii cerești, au fost tănuite în zone inaccesibile neinițiaților, din simplul motiv că ele ar putea fi folosite de profanii ignoranți și rău intenționați în modul cel mai rău cu putință.

Și, nu în ultimul rând, fenomenul care mi-a suscitat cel mai mare interes a fost cel legat de împrejurările, cu puternic aspect supranatural, în care au fost deblocate puterile „paranormale” ale unor personalități religioase sau profane, bine cunoscute pe plan național sau internațional, precum și acele aspecte, cu la fel de puternic iz fantastic, privitoare la așa-numitele calități „extrasenzoriale” ale unor inventatori celebri sau vindecători, la fel de renumiți pe plan mondial. Astfel, în urma cercetărilor întreprinse, s-a constatat că majoritatea cazurilor de deblocare a puterilor „paranormale” s-a petrecut în timpul (sau cu prilejul) unor experiențe cu înfățișare supranaturală, așa cum sunt aparițiile angelice, mariale sau hristice. De exemplu, una dintre cele mai cunoscute și mai elocvente situații de acest gen a fost aceea a Părintelui Arsenie Boca, cel care, după cum foarte bine se știe, a ucenicit pe muntele Athos în anul 1939, prilej cu care a fost martorul unei experiențe mistice, moment când i-au fost deblocate bine cunoscutele sale puteri. Apoi, prigonit de autoritățile comuniste, a fost încarcerat în anii perioadei staliniste și, datorită puterilor sale „paranormale”, a reușit să se strecoare atât în afara cât și înăuntrul închisorii, în pofida tuturor obstacolelor, în ciuda ușilor ferecate, și fără ca cerberii-gardieni să-și dea seama cum de a fost posibilă acea „minune” considerată ca religioasă.

Se mai povestește că celebrul telepat Wolf Messing, cel care a reușit să manipuleze mental, să inducă anumite comportamente unor mase de zeci sau sute de oameni, a întâlnit în copilărie un personaj bizar, cu o statură gigantică, înveșmântat în alb, care l-a îndrumat să se aplece asupra celor sfinte și să se roage Cerului, tot așa cum Edgar Cayce, un alt vestit medium-vindecător, se pare că a fost vizitat, în copilărie, de o „femeie cu aripi”. Oare aceste misterioase entități sunt ființe ce sălășluiesc într-o altă dimensiune a Universului așa cum sugerează astrofizicianului Jaques Vallée în cartea „Alte dimensiuni”?

Au mai fost evidențiate cazuri în care, oameni obișnuiți și neinstruiți, unii fără știință de carte, dar cu mai mult sau mai puțin evidente și stranii afecțiuni psihice, au dat dovadă de abilități senzaționale în rezolvarea unor probleme de matematică superioară, sau de fizică atomică, fără a avea nici cea mai elementară pregătire în acest sens. Aceste fenomene de necrezut au o legătură intrinsecă cu limbile total necunoscute specialiștilor în paleolingvistică, readuse la viață de oameni supuși ședințelor de hipnoză regresivă. Tot în acest sens, s-a mai constatat că mulți subiecți hipnotizați au demonstrat cunoștințe surprinzător de vaste în domenii care nu au niciun fel de legătură cu pregătirea lor profesională.

O posibilă explicație a acestor fapte incredibile, cu aspect supranatural, ar fi că respectivele cunoștințe stupefiante sunt îngropate, sau mai bine-zis arhivate în „inconștientul colectiv” formulat de Karl Gustav Jung, și sunt reactivate (dezgropate) inconștient, fragmentar și temporar, în anumite condiții, cum ar fi cele ale hipnozei regresive sau unele suferințe psihice. Este foarte probabil ca aceste cunoștințe imemorabile și extrem de vaste, îngropate și păstrate în „inconștientul colectiv”, să fie o adevărată comoară a cunoașterii, un veritabil „depozit inițiativ” la purtător, de o valoare incomensurabilă, teaurizat în corpul spiritual, cu conexiuni directe la zonele albe (necunoscute încă) ale lobului parietal drept al creierului uman, adică acolo unde se realizează decodarea și analizarea informațiilor, precum și reprezentările gândirii imaginative.

Socrate nu ne-a îndemnat cu deviza „Cunoaște-te pe tine însuși!”? Oare ce ar vrea să însemne acest sfat cu adevărat?

Ar mai fi posibilă și varianta conform căreia tezaurul uriaș al cunoașterii totale, acel depozit inițiativ imposibil de măsurat, să fie conținut în Marea Conștiință Universală, un fel de supercomputer cosmic. De ce nu? Poate este vorba de Matricea Divină despre care se vorbește tot mai mult în ultima vreme. Și fiecare om ar fi conectat la Conștiința Universală, marea comoară a Cunoașterii absolute, primind, în anumite condiții, informațiile respective.

Cum altfel ne-am explica mai bine, de exemplu, cazul mecanicului Tom Sawyer descris de medicul Raymond Moody în bine cunoscuta sa carte „Viața după moarte?”. Tom Sawyer, un om obișnuit care, după un accident grav, ajunge în comă, la limita dintre viață și moarte, în „lumea de dincolo”, acolo unde ar fi beneficiat de așa-numita „cunoaștere totală sau absolută”, după contactul cu Ființa de Lumină. Apoi, ajunge să dezgroape din sinele său adânc, noțiuni superioare de fizică cuantică pe care nu le învățase niciodată în viața sa. Cunoștințe aduse la suprafață din cine știe ce arhive tainice și spirituale, din timpuri imemorabile, informații învățate și uitate, din epoci străvechi și readuse la lumină în mod cu totul neașteptat, fie în condiții de absolută banalitate cotidiană, fie în condiții speciale, de maximă intensitate psihică.

Dar, de departe, cel mai interesant și mai cunoscut caz din lume este acela al lui Nikola Tesla, unul dintre cei mai stranii inventatori și oameni de știință din toate timpurile. Istro-român din Croația (Nicolae Teslea), a venit pe lume într-o familie de preoți și, (tot) în copilărie, la moartea prematură a fratelui său Dane (Dan) ar fi avut parte de o experiență mistică ce l-a marcat pe tot restul vieții/

Un alt celebru inventator român, Henri Coandă, povestea că Tesla, încă din copilărie, deținea puterea de a vizualiza cu aparența realității obiective, diferite obiecte tehnice, capacitate pe care a amplificat-o mai târziu, când era capabil să-și vadă invențiile „cu ochii minții”, în imaginație, cu o claritate uimitoare, până la cele mai mici detalii, ba chiar și în stare de funcționare.

Prin unele invenții ale sale, cu ajutorul cărora ar fi produs electricitate în mod gratuit, a intrat în conflict cu producătorii de curent electric din S.U.A începând de la începutul secolului al XX-lea, și i s-au suspendat finanțările pentru cercetările ulterioare ce vizau domenii atât de revoluționare încât nici astăzi, la debutul mileniului al III-lea, secretele lor nu au putut fi descifrate. De exemplu, a rămas în continuare o taină impenetrabilă modalitatea de a transmite curentul electric fără fir (conductori) și pe distanțe mari, precum și preocupările lui pentru câmpurile gravitaționale și a generatoarelor curentului electric de înaltă frecvență. După moartea lui N. Tesla, cele mai multe dintre misterioasele sale invenții au fost clasificate, tot așa cum și multe din invențiile lui Henri Coandă au rămas secrete și astăzi.

Independența prin cultură

Un alt caz extrem de interesant, este cel al indianului Srinivasa Ramanujan, cel care fără nicio pregătire în domeniul matematicii, a uimit lumea științifică din acest domeniu cu formule matematice absolut originale transmise în vis de către o zeiță.

În ultima vreme, s-au făcut auzite tot mai multe voci care susțin ipoteza fantastică (dar deloc neglijabilă) a contactelor cu civilizații nonterestre, nu numai în ceea ce-l privește pe N. Tesla, ci mai ales pe Leonardo da Vinci, pictor și inventator genial renaștist, care și-a depășit cu mult epoca.

În încheiere, se conturează din ce în ce mai pregnant, o întrebare cât se poate de logică: toate acestea sunt fenomene supranaturale sau cât se poate de normale și obiective, dar care aparțin de o realitate încă neînțeleasă de știința contemporană? Se pare că astăzi redescoperim abilități și cunoștințe uitate acum multe milenii în urmă, din motive necunoscute, dar care au legătură cu un regres impus de forțe cerești care ne condiționează istoria și devenirea noastră spirituală în Univers.

De bună seamă că subzistă o relație imanentă și tainică între puterile „paranormale” și posibilitatea omului de a-și depăși condiția (o realitate contestată vehement de dogmele creștine) și, în acest sens, nu ne rămâne altceva decât să rememorăm un citat dintr-o memorabilă carte a lui Mircea Eliade: „Numai că Orientul nu acceptă destinul ființei umane ca definitiv și ireductibil. Tehnicile orientale se străduiesc înainte de toate să anuleze condiția umană sau să o depășească. În această privință, se poate vorbi nu numai de libertate (în sens pozitiv) sau de emancipare (în sens negativ), ci cu adevărat de creație; căci este vorba chiar de a crea un om nou și de a-l crea pe pe plan suprauman, un om-zeu, așa cum nu și-a imaginat niciodată omul istoric, că ar putea să-l creeze”.

(Mircea Eliade, „Mitul eternei reîntoarceri”, Editura Univers enciclopedic gold, București, 2011, pag. 154)

Bineînțeles, când Mircea Eliade se referea la „tehnicele orientale”, se gândea fără îndoială la doctrina yoga.

PETRU VINTILĂ Jr.

